

Werken aan verzoening: tegen de stroom in durven gaan...

Na de echtgenoot gehoord te hebben over zijn (v)rechtscheiding, antwoordde de rabbi: 'Je hebt gelijk'. Daarna volgde het gesprek met de wederhelft. Weer antwoordde de rabbi: 'Je hebt gelijk'. De leerling van de rabbi vroeg in grote verwarring: 'Rabbi, u zegt zowel tegen de man als tegen de vrouw: 'Je hebt gelijk.'! De rabbi antwoordde weloverwogen: 'Je hebt gelijk'.

Aan dit Joodse verhaal moest ik denken, nu de politieke situatie in Israël op allerlei manieren weer in het nieuws is. Naast de interne spanningen in Israël, loopt het aantal gewelddadige incidenten tussen Israëli's en Palestijnen snel op.

Doorkruising dialoog

Het Centrum voor Israël Studies focust zich op theologie en diaconaat. We willen mensen ontmoeten, naar hun verhaal en geloof luisteren en het (getuigend) gesprek voeren met een open Bijbel. Politiek bedrijven is niet onze roeping. Hoewel politiek, theologie, mensenrechten en diaconaat vanzelfsprekend niet naadloos te scheiden zijn, was deze keuze de afgelopen jaren goed werkbaar. De afgelopen tijd werd ik door een aantal recente gebeurtenissen op bovenstaande keuze duidelijk bevraagd. Een gesprek met journalisten, de ont-

moeting met een Palestijns-christelijke politieke lobbygroep, de ontmoeting met de ambassadeur van Israël, vragen vanuit de achterban, opmerkingen van politici in de media. Het ene gesprek leidt ertoe dat je uitgenodigd wordt om in gesprek te gaan met 'de andere kant'. Als je met hem spreekt, dan hoor je ook ...

Dieptepunt in de recente ontwikkelingen was de voor Joods Nederland zeer pijnlijke associatie door de Raad van Kerken van de Holocaust met de situatie van Palestijnse christenen. Door deze uitglijder – ja dat is het toch zeker wel – komt het conflict zo de Joods-christelijke dialoog binnen en zet het gesprek onder grote druk.

Wie heeft er gelijk?

De leerling van de rabbi wilde graag een eenduidig antwoord op een complexe vraag. De gebroken wereld waarin we leven is daar vaak te complex voor. Er spelen in Israël zoveel historische, politieke, religieuze en economische factoren mee dat een oplossing nauwelijks voorhanden lijkt. Laten we geen grip proberen te krijgen op deze weerbarstige werkelijkheid met simplificaties als 'Israël is een apartheidstaat' of 'er bestaat niet zoiets als een Palestijns volk'.

Onze roeping als christen

Wat vraagt God van ons? Laten we allereerst eerlijk vaststellen dat aan beide kanten veel mensen hebben geleden en nog steeds lijden. De pijn van een Jood

('waarom haat heel de wereld ons?') staat naast de dagelijkse moeilijkheden van een Palestijn als gevolg van het conflict. Als christen mogen we naast Jood én Palestijn staan, hen liefhebben, met

Het conflict tussen
Palestijnen en Israëli's komt
zo de Joods-christelijke
dialoog binnen

hen bewogen zijn, hen dienen, voor hen bidden. Onrecht mag en moet benoemd worden (op de juiste tijd, wijze en op het juiste adres én zonder dubbele maatstaven). Als christenen mogen we Jezus volgen op Zijn weg van vrede. Onnodige en ongewenste polarisatie in Nederland hoort daar zeker niet bij.

Als Centrum voor Israël Studies kiezen we er bewust voor om projecten in Israël en de Palestijnse gebieden te steunen die bruggen willen bouwen tussen Israëli's en Palestijnen, tussen Joden, moslims en christenen. We steunen bijvoorbeeld de zomerkampen van Musalaha (www.musalaha.org), waar voor jongeren de 'ander' geen abstractie meer is, maar door de ontmoeting een gezicht krijgt. Daarnaast zijn we actief betrokken bij Interfaith Encounter Association (IEA) (www.interfaith-encounter.org). Op deze manier willen we, in plaats van meewerken aan verwijdering, mensen in contact met elkaar brengen. «

